

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งที่จะศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อธุรกิจอุตสาหกรรมยาแผนปัจจุบันของผู้ประกอบการในประเทศไทย ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมยาแผนปัจจุบัน และเป็นข้อมูลในการแก้ไขปัญหาของผู้ประกอบการต่อไป สำหรับประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นผู้ประกอบการจากข้อมูลของกองควบคุมยา สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข รวบรวมไว้ จำนวน 172 ราย ซึ่งเป็นผู้บริหารสถานประกอบการที่เป็นผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ยา เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยเป็นแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์และ/หรือจัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์และทำการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ANOVA และ Scheffe ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้บริหารระดับสูง วุฒิกการศึกษาปริญญาโท และมีประสบการณ์ทำงานในอุตสาหกรรมยามากกว่า 10 ปี สำหรับสถานภาพทั่วไปของกิจการพบว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้ผลิตยาภายในประเทศและได้รับมาตรฐาน GMP อย่างไรก็ตาม สถานประกอบการเหล่านี้มีการผลิตยาสามัญเพื่อจัดจำหน่ายภายในประเทศเป็นส่วนใหญ่ ในการนี้สถานประกอบการส่วนใหญ่ใช้วัตถุดิบทั้งภายในประเทศและนำเข้าจากต่างประเทศรวมกัน สำหรับค่าเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อธุรกิจอุตสาหกรรมยา เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบด้านการตลาด เรื่องผลิตภัณฑ์ เรื่องช่องทางการจัดจำหน่าย และเรื่องการสื่อสารการตลาด มีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด เรื่องราคา และเรื่องการแข่งขันการตลาด มีผลกระทบอยู่ในระดับมากและปานกลาง ส่วนปัจจัยที่มีผลกระทบด้านการผลิต มีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น การวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ยา ต้นทุนการผลิตยา มีผลกระทบอยู่ในระดับมาก ขณะที่ปัจจัยที่มีผลกระทบด้านการจัดการทั่วไปมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก ยกเว้น ความรู้และทักษะในการทำงานของพนักงาน ความรู้ของผู้ประกอบการ และการขาดเงินทุนหมุนเวียนในธุรกิจ มีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง จากการวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อธุรกิจอุตสาหกรรมยาแผนปัจจุบัน จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ โดยภาพรวมมีความแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายคู่โดยใช้ Scheffe ไม่พบความแตกต่าง

172019

กัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายเรื่อง พบว่า สถานประกอบการขนาดเล็กมีปัจจัยที่มีผลกระทบมากกว่าสถานประกอบการขนาดกลางและขนาดใหญ่ ขณะเดียวกันผลของการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่จำแนกตามด้านการจัดการทั่วไป ไม่พบความแตกต่าง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายเรื่องพบว่า ในสถานประกอบการส่วนใหญ่มีปัจจัยที่มีผลกระทบเรื่องความรู้ของผู้ประกอบการลงทุนทางการเงิน และสิทธิบัตรผลิตภัณฑ์ยาที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

(วิทยานิพนธ์นี้มีจำนวนทั้งสิ้น 115 หน้า)

The main purpose of this survey research was to investigate the situation and the problems of Thai's pharmaceutical industries as manufacturers. Consequently, it has to benefited for drug manufacturers and can be solved their problems in the future. This study was based mainly on data from the Food and Drug Administration, Ministry of the Public Health and the subjects of the study were 172 persons who were managers of the drug's manufacturers. The tool used in this study was a survey questionnaire and collected data by interviews and/or sending and receiving by post. In addition, this study also used frequency, percentage, means, standard deviation, ANOVA and Scheffe for the collected data analysis by computer program as social science package.

The results indicated that the subject's responses were high level management which the most of level of education was master degree and more than 10 years of the drug industry experience. For the situation of manufacturers, the results found that the most of manufacturers were local company, which have received GMP standard. However, these manufacturers have produced the generic drugs for distribution in Thailand. Then they have used the raw materials from internal and external country. For the difference of means factors which were affected with Thai's pharmaceutical industries, its was found that the marketed factors, for example, the product, channel of distribution, and marketing communication were the moderate level in overall but the price and promotion factors were high level and moderate level respectively. At the same time, the production factors were moderate level and high level in the cost of production and the research and development. Next, the general management was high level. Then the knowledge and skill of workers and manufacturers, including the lost of working capital were the moderate level. The comparision of the difference of mean factors, the results found that there were difference in overall when considered to the

172019

difference of mean factors discriminated by the size of manufacturers, but no difference when compared in details. The comparison of each type, the study found that the small manufacturers have had many problems more than medium and large manufacturers. Therefore, the result of comparison of factors problems discriminated by general management in overall, were no difference. So they compared in details, the study found that these problems were the knowledge of manufacturers, the financial investment and the licences of drugs at the significant level of .05.

(Total 115 pages)